

mossèn camil geis

sacerdot, mestre, músic i poeta

perfil

Figura escardalenca.

Fibra de jonc.

Bellugadis com el blat rossenc en el juny lluminós.

Front ample i recte.

Sobre el cap, una planura retallada de cabells canuts.

El llavi inferior és avantguardista, com per libar, a la bestreta, les paraules i les notes de novel·les composicions.

És Poeta llorejat.

Té el somriure beatífic.

Va pel camí del cel per la dreuera...

biografia

Nat a Pont Major (Girona) el 7 de febrer de 1902.

Cursà estudis eclesiàstics. Ordenat sacerdot el 1925. Estudis musicals.

Filologia romànica a la Facultat de Lletres de Lyon.

Càrrecs: Organista-Mestre de Capella. Professor de l'Escola Industrial i d'Arts i Oficines;

Institut Laboral (professor-fundador); Escola de Formació Social (professor-fundador);

Acadèmia Miralles...

Premis: El de la Ciutat de Barcelona 1968. Mestre en Gai Saber (1971).

Medalla d'Or de la Ciutat de Sabadell.

Figura en diverses antologies poètiques.

És esmentat en el Diccionari Biogràfic d'Albertí i en la Gran Enciclopèdia Catalana.

És autor d'una extensa bibliografia literària i musical.

Les seves afeccions: folklore literari i musical.

Conferenciant i publicista conspicu.

El text i la caricatura d'aquest treball figuren a l'obra titulada "52 Ceballuts", amb textos de Joan Cuscó i amb caricatures d'Emili Hierro, a publicar-se algun dia (o la setmana dels tres dies...)

